

ÚLTIMA PEDRADA

ARA QUE FA CINC ANYS

Aniversari de la DUI (del DIU en fa més)

Qui no recorda el que va passar fa cinc anys?

Jo

Tu calla, botifler!

Els bons catalans recordem com si fos ara, aquella jornada. On érem, què fèiem, què sentíem... Tancats a casa suant por. Tots sabem que feien els nostres polítics... Tancats al Parlament, acollonits, blancs de cara, amb els peus freds i suats alhora. Què bonic!

Mai no oblidaré aquelles paraules del President camí de França, encoratjant al poble català a donar la cara a dues galtes. Quins ànims!

Han passat cinc anys. El Cos de Guardes Forestals han assegurat haver vist un parell d'independentistes pels voltants d'un lloc que no es pot dir. S'ignora si són parella o ho aprofiten tot.

Fa cinc anys tots érem joves. Havíem renovat la il·lusió de viure, els sagraments i una mica, la mala llet.

Fa cinc anys, els partits independentistes podien fer-se una foto conjunta sense que es punxessin les natges els uns als altres. Ara els que queden vius no s'atreveixen ni a compartir llit amb la parella.

Fa cinc anys els partits van prometre lluitar. I ho han fet, però s'han equivocat de bàndol. Es barallen entre ells, no contra Madrid. Amb la sangada que s'han fet entre independentistes podríem reproduir milers de senyeres fresques.

Fa cinc anys, reconeguem-ho, ja érem poqueta cosa. Imagineu ara.